विलासमहाडीक

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಈ ಜೀವವು ನಿಜದಲಿ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ । ಆದರೂ ಆಗಿ ಮಾಯಾವಿಮೋಹಿತ ।
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವ ಮರೆಯುತ । ತಾ ದೇಹವೆಂದೇ ತಿಳಿಯುವದು ॥ 1

ಆಮೇಲೆ ಆ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ । ನಾ ಕರ್ತಾ ನಾ ಭೋಕ್ತಾ ಎಂದು ತಿಳಕೊಂಡ ।
ತ್ರಸ್ತವಾಗುವದು ಅನರ್ಥ ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ । ಬಿಡುಗಡೆಯ ಮಾರ್ಗವನದರಿಂದ ಕಾಣದು ॥2

ಸಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಿಯೋಗವು ಗುರುಪದದಲ್ಲಿ । ಇದೊಂದೇ ಅನರ್ಥೋಪಶಮನ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲಿ
।ಭಕ್ತರ ಮುಳುಗಿಸುವ ನಿಜರಂಗದಲ್ಲಿ । ಮಹಾನಾಟಕಿಯವ ಸಾಯಿ ಶ್ರೀರಂಗ ॥ 3

ನಾವೆನ್ನುವೆವು ಅವತಾರಿಗಳವರು । ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿರುವರು ಸರ್ವಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳವರು ।
'ನಾ ಅಲ್ಲಾನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸ' ಎನ್ನುವರು । ತಾವೇ ಈ ರೀತಿ ನುಡಿಯುವರು ॥ 4

ತಾವು ಅವತಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ । ಪೂರ್ಣ ಲೋಕಾಚಾರದಂತೆ ನಡೆಯುವರು ।
ಆಚಾರ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸುವರು । ಶುದ್ಧ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳದು ॥ 5

ಎಂದೂ ಯಾರನ್ನೂ ಸರಿಗಟ್ಟುವದು । ಮಾಡರು ಮಾಡಗೊಡರು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದೂ ।
ಚರಾಚರಗಳಲಿ ವಿಶ್ವಂಭರನನೇ ಕಾಣುವದು । ಅಂಥವರಿಗೆ ಲಘುತನವೇ ಒಪ್ಪುವದು ॥6

ಯಾರದೂ ಅವಗಣನೆಯಿಲ್ಲ । ಯಾರನ್ನೂ ತುಚ್ಛರೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ।
ಚೈತನ್ಯ ಘನ ನಾರಾಯಣನೇ ಭೂತ ಮಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲ । ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಡುವರು ॥ 7

ಎಂದೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳರು 'ಅನಲಹಕ' (ನಾನೇ ದೇವರು) । ನಾನೊಬ್ಬ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾಯಿಕ
।ಬಡವ ನಾ 'ಯಾದೇಹಕ' (ದೇವರ ಸ್ಮರಿಸುವವ) । 'ಅಲ್ಲಾ ಮಾಲೀಕ' ಅವರ ನಿತ್ಯ ಜಪ ॥ 8

ಯಾವ ಸಂತನು ಯಾವ ಜಾತಿಯವ । ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವನವನು ಏನು ಉಣ್ಣುವ ।
ಇವೆಲ್ಲದರಿಂದ ಅಲಿಪ್ತರಿರುವ । ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಅದರಿಂದ ತಿಳಿಯದು ॥ 9

ಜಡಜೀವಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು । ಪರೋಪಕಾರಿ ಸಂತರ ಅವತಾರಗಳು ।
ಆಗಾಗ ಆಗುವವು ಈ ಭೂಮಿಯೊಳು । ಇದೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಕೃಪೆ ॥ 10

ಸಂಚಿತ ಪುಣ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಹುಟ್ಟುವದು ಪ್ರೀತಿ ಅಂತರಂಗದಲಿ ।
ಸಂತರ ಕಥೆಗಳ ಕೇಳಿ । ಸುಖ ಸಂತುಷ್ಟಿ ಪಡೆಯಲು ॥ 11

ಒಮ್ಮೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಯು ಬಂದು । ಚಾಂದೋರಕರರನು ಜೊತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ।
ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲೆಂದು । ಮಶೀದಿಯಲಿ ಬಂದಿಳಿದನು ॥ 12

ಪಾತಂಜಲಾದಿ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ । ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ್ದನವ ಸಮಗ್ರ ।
ಅನುಭವ ನೋಡಲು ವಿಚಿತ್ರ, ಕ್ಷಣ । ಮಾತ್ರ ಸಮಾಧಿ ಸಾಧಿಸದು ॥ 13

ಮಹಾರಾಜ ಸಾಯಿ ಯೋಗೀಶ್ವರರದು । ಯಾವಾಗ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯಾಗುವದು ।
ಆಗ ನನ್ನ ಶಂಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಳೆದು । ನಿರ್ಧಾರದಿ ಸಮಾಧಿ ಆಗುವದು ॥ 14

ಈ ರೀತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉದ್ದೇಶವನು । ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನ ಪಡೆದನವನು ।
ಆಗ ಈರುಳ್ಳಿಯೊಡನೆ ರೊಟ್ಟಿಯನು । ಬಾಬಾ ತಿನ್ನುತಿದ್ದುದನು ಕಂಡನು ॥ 15

ತಂಗಳ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ । ಬಾಯಿಯಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತಿದ್ದದ ನೋಡಿ ।
ಇವರೆನ್ನ ಶಂಕೆಯ ಯಾವ ತೆರದಿ । ಕಳೆದಾರೆಂಬ ಸಂಶಯ ಉದ್ಭವಿಸಿತು ॥ 16

ವಿಕಲ್ಪವೆದ್ದಿತು ಅವರ ಮನದೊಳು । ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜರು ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನಿಗಳು ।
ಎಂದರು ನಾನಾ, ಈರುಳ್ಳಿ ತಿಂದು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು । ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದವನೇ ಅದನು ತಿನಬೇಕು ॥ 17

ಅರಗಿಸುವ ಬಲ ಇದ್ದವನು । ಸಂತೋಷದಿ ತಿನಬೇಕು ಈರುಳ್ಳಿಯನು ।
ಕೇಳಿದನು ಯೋಗಿ ಮನದಿ ಚಕಿತನಾದನು । ಸದ್ಭಾವದಿ ಶರಣಾಗತನಾದನು ॥ 18

ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಯು ಆಮೇಲೆ । ಬಾಬಾರು ಕುಳಿತಾಗ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ।
ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಅಂತಃಕರಣದಲೇ । ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತನು ॥ 19

ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳುತಿದ್ದು । ಶಂಕೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆದು ।
ಉದಿ ಆಶೀರ್ವಚನಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಮರಳಿದರು ॥ 20

ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು । ಭಕ್ತಿ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೇಳುತಿರಲು ।
ಭಕ್ತರ ದುಃಖ ಮೋಹಾದಿ ಅನರ್ಥಗಳು । ತ್ವರಿತ ಉಪಶಮನವಾಗುವವು ॥ 21

ಇರಲೊಂದು ಸಣ್ಣ ಜಲಾಶಯ । ದುರ್ಗಂಧ ತುಂಬಿದ ಅತಿಶಯ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸೌಖ್ಯನಿರತಿಶಯ । ಸೂಕರಕೆ ಎನಿಸುವದು ನಿಃಸಂಶಯ ॥ 22

ಒಂದೇ ರೀತಿ ಜೀವ ಶುಕಗಳದು । ಒಂದು ದೇಹದ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಪಂಜರದಹುದು ।
ಗಿಳಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನೇ ಕಳಕೊಂಡು । ಪಾರತಂತ್ರ್ಯದಲೇ ಸುಖ ಕಾಣುವದು ॥ 23

ಕೂಪ ಮಂಡೂಕದಂತೆ ಶುಕ । ಪಂಜರದಲ್ಲೇ ಅದರ ಸರ್ವ ಸುಖ ।
ತಿಳಿಯದದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬದುಕ । ಜೀವವೂ ಕಾಮುಕ ಅದರಂತೆಯೇ ॥ 24

ಎಂಥ ಮಜಾ ಇದೆ ನನ್ನ ಪಂಜರದಲಿ । ಸುವರ್ಣ ಸಲಾಕೆಯ ಜೋಕಾಲಿ ।
ಕೆಳಗೆ ತಲೆ ಮಾಡಿಯೇ ಜೋತಾಡಲಿ । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಕಾಲು ಜಾರದು ॥ 25

ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ಸುಖಕ್ಕೆರವಾಗುವದು । ಡಾಳಿಂಬರದ ಕಾಳು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಿಗುವದು ।
ಸವಿಯಾದ ಮೆಣಸಿನಹಣ್ಣೂ ಸಿಗದು । ತನ್ನ ಸುಖವ ತಾನೇ ಕಳಕೊಳ್ಳುವದು ॥ 26

ಆದರೂ ಶುಕದ ಸಮಯವು ಕೂಡಿ ಬರಲು । ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ಗುರು ಲಭಿಸಲು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ । ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಜನ ಹಾಕುವ ॥ 27

ಆ ಚಪ್ಪರಿಕೆಯ ಮಾತ್ರದಿಂದ । ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ ।
ರೆಕ್ಕೆ ಬೀಸಿ ಹಾರತೊಡಗಿದ । ಇನ್ನದನ ಹಿಡಿಯುವವರಾರು ॥ 28

ವಿಶಾಲ ಜಗದೆದುರಿಗೆ ಕಾಣಲು । ಯಥೇಚ್ಛ ಪೇರಲ ಡಾಳಿಂಬದ ತೋಟಗಳು ।
ಆಕಾಶವೇ ತೆರೆದಿದೆ ವಿಹರಿಸಲು । ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೌಖ್ಯವನುಪಭೋಗಿಸುವ ॥ 29

ಅದರಂತೆಯೇ ಆ ಜೀವದ ಸ್ಥಿತಿ । ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹ ಗುರುಪ್ರಾಪ್ತಿ ।
ಉಭಯಲಾಭದಿಂದ ಬಂಧನ ಮುಕ್ತಿ । ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯುವ ॥ 30

ಅವಧಾನಶೀಲರಾಗಿನ್ನು ಮೇಲೆ । ನೀವೆಲ್ಲ ಭಾವಿಕ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ।
ಕೇಳುವಿರಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಲ್ಲೇ । ಶುದ್ಧ ಪ್ರೇಮದ ಕತೆಯಿದನು ॥ 31

ಹೋದ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು । ಶ್ಯಾಮಾನನ್ನು ಜೊತೆಯಲಿ ಕೊಟ್ಟು ।
ಮಿರೀಕರರನು ಬಾಬಾ ಕಳಿಸಿದರೆಂತು । ಚಿಥಳಿಯ ಪ್ರವಾಸದ ಮೇಲೆ ॥ 32

ಸಾಯಿ ತಿಳಿದು ಮುಂದಾಗುವದನು । ಲಾಂಬ ಬಾವಾನಿಂದಾಗುವ ವಿಘ್ನವನು ।
ಮೊದಲೇ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಮಿರೀಕರರನು । ಸಂಕಟ ಸೂಚನೆ ಇತ್ತರು ॥ 33

ಬರೀ ಸಂಕಟ ಸೂಚನೆಯೇನು । ನಿವಾರಣಾರ್ಥ ಯೋಜನೆಯನೂ ।
ಮಾಡಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಬೇಡವೆಂದರುನೂ । ಮಿರೀಕರರ ಸಂಕಟದಿಂದುಳಿಸಿದರು ॥ 34

ಬಾಬಾ ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ ತತ್ಪರ । ಬಾಳಾ ಸಾಹೇಬ ಮಿರೀಕರ ।
ಕಳೆದವರ ಗಂಡಾಂತರ । ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವ ತೋರಿದರು ॥ 35

ಇದಕಿಂತ ಶ್ಯಾಮಾನ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಲು । ಅಕಸ್ಮಾತ್ತವಗೆ ಸರ್ಪದಂಶವಾಗಲು ।
ಬದುಕುವ ಆಶೆಯೂ ಇಲ್ಲದಾಗಿರಲು । ಅವನನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದರು ॥36

ಅದೂ ಒಂದು ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆ । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವೆ ಮೊದಲೇ ।
ಉಪಾಯವೇನು ಮಾಡಿದರಾಗಲೇ । ಹಾವೇ ಅವನಿಗೆ ಕಡಿದಿದ್ದರೂ ॥ 37

ಏಳು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ । ಕೈಯ್ಯ ಕಿರುಬೆರಳಿಗೆ ।
ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೆ । ವಿಷದಗ್ಧವಾಯಿತು ಆ ಭಾಗ ॥ 38

ಅತ್ಯಂತ ಅಸಹ್ಯ ವೇದನೆಗಳು । ಪ್ರಾಣಾಂತವೇ ಆಗುವಂತಿರಲು ।
ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ಭಯವಾಗಲು । ಅಂತರದಿ ಚಿಂತಿತರಾದರು ॥ 39

ಅವರ ದೇಹವೆಲ್ಲ ಕೆಂಪಗಾಗಲು । ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲ ಸೇರಲು ।
ಬೀರೋಬನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಎನಲು । ಜೀವಿತವು ಸಂಕಟದಲಿರುವಾಗ ॥ 40

ನಿಮೋಣಕರರು ಮುಂದೆ ಬಂದು । ಹೋಗಿರೆಂದರು ಉದಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ।
ಮಾಧವರಾಯರು ಮಶೀದಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು । ಆಗ ಬಾಬಾ ಏನು ಮಾಡಿದರು ॥41

ಬಾಬಾರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತ । ನೋಡಿರಿ ಬಾಬಾರ ಚಮತ್ಕಾರವೆನುತ ।
ಬೈಗುಳ ಸುರಿಮಳೆಗರಿಯುತ । ಮೇಲೇರಲು ಬಿಡವಲ್ಲರು ॥ 42

"ಲೇ ಭಟ್ಟಾ ಮೇಲೇರಬೇಡ । ಏರಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನೋಡು ।
ಇಳಿ ಕೆಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುಗಡ" । ಬಾಬಾ ಜೋರಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿದರು ॥ 43

ಬಾಬಾ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು । ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನೇ ಕಾರಿದರು ।
ಮಾಧವರಾಯರೂ ದಿಗಿಲುಗೊಂಡರು । ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕಟುವಚನಗಳನಾಡಿದರು ಎಂದು ॥ 44

ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರವ ನೋಡಲು । ಮಾಧವರಾಯರು ಹೆದರಿದರು ಬಲು ।
ತಿಳಿಯದು ಏನೊಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು । ದುಃಖಿತರಾಗಿ ಕುಳಿತರು ಕೆಳಗೆ ॥ 45

ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ದೇವರೂ । ಮಾಧವರಾಯರು ಮನದಿ ಹೆದರಿದರು ।
ಬಾಬಾರೇ ದೂರ ಮಾಡಿದರು । ಇನ್ನೇನು ಉಪಾಯವಿಲ್ಲಿದಕೆ ॥ 46

ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗದು । ಬಾಬಾರ ಈ ರೀತಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದದ್ದು ಕಂಡು ।
ಕೇಳಿ ಬೈಗಳ ಮಳೆಗರೆದದ್ದು । ಪ್ರಸಂಗ ಭಯಂಕರವೆನಿಸಿತು ॥ 47

ನನ್ನ ತವರು ಮನೆಯೇ ಮಶೀದಿ । ನಾನಿರುವೆ ಬಾಬಾರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನಂದದಿ ।
ಸಿಟ್ಟಾದಳೇಕೆ ಈ ತೆರದಿ । ಹೆತ್ತ ಆ ತಾಯಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ॥ 48

ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತೆಂದಳುತಲಿ । ತಾಯಿಗಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ ।
ಅವಳೇ ಒದ್ದು ದೂರ ತಳ್ಳಿ । ಮಾಡಿದಳೆಂದು ದುಃಖಿತರಾದರು ॥ 49

ಮಗುವು ತನ್ನ ಮಾತೆಗೆ ಹೇಗೆ । ಮಾಧವರಾಯರು ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹಾಗೆ ।
ಹಗಲಿರುಳು ಈ ರೀತಿ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಾಗ್ಯೆ । ಇಂದೇ ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ॥ 50
ತಾಯಿಯೇ ಒದ್ದು ಓಡಿಸಿದಾಗ । ಮಕ್ಕಳ ಕಾಯುವವರು ಬೇರಾರು ಆಗ ।
ಮಾಧವರಾಯರು ಜೀವದಾಶೆಗೇ । ತಿಲಾಂಜಲಿಯನಿತ್ತರು ॥ 51

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಬಾಬಾರು । ಮತ್ತೆ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾದರು ।
ಮಾಧವರಾಯರು ಧೈರ್ಯತಳೆದರು । ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತರು ॥ 52

ಬಾಬಾ ಎಂದರು "ಧೈರ್ಯ ಬಿಡಬೇಡ । ಏನೊಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡ ।
ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗುವದು ಚಿಂತೆ ಬೇಡ । ದಯಾಮಯ ಫಕೀರನು ರಕ್ಷಿಸುವನು ॥ 53

ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಕುಳಿತಿರು । ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋಗದಿರು ।
ನಿರ್ಭಯತನದಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರು । ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿ ನನ್ನಲಿ" ॥ 54

ಆಮೇಲೆ ಅವರು ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ । ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟುವದರೊಳಗೆ ।
ಬಾಬ ಕಳಿಸಿದರು ತಾತ್ಯಾರಿಗೆ । ಈ ರೀತಿ ಸೂಚನೆಗಳನಿತ್ತು ॥ 55

ಮಲಗಬೇಡೆನಬೇಕು ಅವಗೆ । ತಿರುಗಾಡುತಿರಬೇಕು ಮನೆಯ ಒಳಗೇ ।
ಬೇಕಾದ್ದು ತಿನ್ನಲು ಕೊಡಿ ಅವಗೆ । ಇದಿಷ್ಟನು ಮಾತ್ರ ಜಪ್ಪಿಸಬೇಕು ॥ 56

ಕಾಕಾಸಾಹೇಬ ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ । ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದರು ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ।
ಮಲಗಬೇಕನಿಸಬಹುದವಗೆ । ಮಲಗಲು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಬೇಡಿರಿ ॥ 57

ವಹಿಸಲಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನಿಂತು । ಬಾಧೆ ದೂರ ಓಡಿಹೋಯಿತು ।
ಬೆರಳಲಿ ಉರುಪು ಕಿಂಚಿತ್ತು । ವಿಷದಿಂದಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು ॥ 58

ಮುಂದೆ ಅದೂ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು । ಎಂಥ ಭಯಂಕರ ಕುತ್ತು ದಾಟಿತು ।
ಸಾಯಿ ಮಾತೆ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವಳಿಂತು । ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಒದ್ದಾಡುವಳು ಚಡಪಡಿಸುವಳು ॥ 59

"ಲೇ ಭಟ್ಟಾ ಏರಬೇಡ ಮೇಲೆ" । ಈ ಬಾಬಾರ ಶಬ್ದ ಪ್ರಹಾರ ನಿಜದಲೇ ।
ಇರಲಿಲ್ಲ ಮಾಧವರಾಯರ ಮೇಲೆ । ಸಿಟ್ಟರಲಿಲ್ಲವರ ಮೇಲೆಷ್ಟೂ ॥ 60

ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಧವರಾಯನ । ಇರಲಿಲ್ಲ ಈ ಶಬ್ದ ಸಂಧಾನ ।
ಕಡಿದು ಹೋದ ಆ ಹಾವಿನ । ಕಂಡು ಆ ತೀವ್ರ ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತು ॥ 61

"ಮೇಲೆ ಏರೀಯಾ ಎಚ್ಚರ" । ಸಾಯಿ ಮುಖದಿ ಹೊರಟ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಖರ ।
ತಡೆಯಿತಲ್ಲಿಗೇ ವಿಷ ಸಂಚಾರ । ಮುಂದೆ ಶರೀರವ ಭೇದಿಸುವದು ॥ 62

ಇಷ್ಟೇ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಆಗ । "ನಡಿ ಹೊರಟು ಹೋಗು ಇಳಿ ಕೆಳಗೆ" ।
ಇದೇ ಸಾಯಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರದಿಂದಾಗ । ವಿಷವನಿಳಿಸಿದರು ತತ್ಕಾಲದಲಿ ॥ 63

ಬೇಕಿಲ್ಲ ಬೇರಾವ ಸಾಧನಗಳು । ಲೌಕಿಕದ ಮಾಂತ್ರಿಕರು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳು ।
ಹೀಗೆ ಸಾಯಿ ಭಕ್ತ ರಕ್ಷಕನಿರಲು । ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಕಟಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವ ॥ 64

ಮಂತ್ರಾವರ್ತನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ । ಅಕ್ಕಿ ನೀರುಗಳ ಮಂತ್ರಿಸಲಿಲ್ಲ ।
ಜಲಸಿಂಚನೆಯನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ । ಆದರೂ ವಿಷ ಹೇಗೆ ಇಳಿಯಿತು ॥ 65

ಅಲ್ಲವೇ ಇದು ಚಮತ್ಕಾರ । ಕೇವಲ ಸಂತ ಮುಖೋದ್ಗಾರ ।
ಅದರಿಂದ ಮಾಧವರಾಯ ಪಡೆದ ಪರಿಹಾರ । ಈ ಕೃಪೆಗೊಂದು ಮಿತಿ ಇದೆಯೇ ॥ 66

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಸೂಚಿತ । ಕಥೆ ಸುರಸ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೊಡಿರಿತ್ತ ಚಿತ್ತ । ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಅದ ಕೇಳಿ ॥ 67

ಕಥೆಯ ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ । ಅದಕಿಂತ ಹೊಸತನವಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ।
ಸಾಯಿ ಹೇಗೆ ಮಾಯೆ ತೋರುವರೆಂಬುದನಿಲ್ಲಿ । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದು ॥ 68

ಸುರಸವಾದ ಈ ಕಥೆಗಳ ಕೇಳಲಾಗಿ । ಗುರುವಚನಗಳುಳಿಯುವವು ಮನದಿ ಅಚ್ಚಾಗಿ ।
ಕರ್ಮಾಕರ್ಮವಿಕರ್ಮಗಳ ನಿರಸನವಾಗಿ । ಶ್ರದ್ಧೆಯುದಿಸುವದು ಗುರುಚರಣದಿ ॥ 69

ಸುಲಭದಲಿ ಸುಲಭ ಉಪಾಯ । ಹೃದಯದಿ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು ಚರಣಗಳ ಸಾಯಿಯ ।
ಇದೇ ಒಂದು ತರಣೋಪಾಯ । ಮಾಯಾ ನಿರಸನವಾಗಲು ॥ 70

ಸಂಸಾರ ಭಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲು । ಅದು ಮಾಯಾಸಮುದ್ರದಲಿ ಬಂಡೆಗಲ್ಲು ।
ಇಬ್ಭಾಗವಾಗುವದದು ಕಥಾ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಲು । ಅಖಂಡ ಆನಂದ ಲಭಿಸುವದು ॥ 71

ಒಮ್ಮೆ ಶಿರಡಿಯಲಿ ಮಹಾಮಾರಿ ಬಂದಾಗ । ಊರ ಜನರೆಲ್ಲ ಭಯ ಗೊಂಡರಾಗ ।
ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಡಂಗುರವ ಹೊಡೆಸಿದರು । ರಹದಾರಿಯ ತಡೆಗಟ್ಟಿದರು ॥ 72

ಮಹಾಮಾರಿಯ ಭಯ ದೊಡ್ಡದು । ಹೃದಯ ತಲ್ಲಣಿಸಿತು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರದು ।
ಗಾಳಿಯನೂ ಸೋಂಕಗೊಡರು ಪರಸ್ಥರದು । ವ್ಯವಸಾಯವೆಲ್ಲ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು ॥ 73

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ರೋಗವಿರುವದು । ಊರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕುರಿಕೊಯ್ಯಕೂಡದು ।
ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ ಗಾಡಿಗಳ ಬರಗೊಡಬಾರದು । ಎಲ್ಲರೂ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು ॥74

ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಈ ಹುಚ್ಚು ನಂಬಿಗೆ । ಎಷ್ಟೂ ಹಿಡಿಸದು ಬಾಬಾರಿಗೆ ।
ಇವೆಲ್ಲ ಕುಕಲ್ಪನೆಗಳು ಅವರ ಮತದೊಳಗೆ । ಅಜ್ಞಾನತನ ಜನರದು ॥ 75

ಅತ್ತ ಅವರು ನಿಯಮ ಮಾಡಬೇಕು । ಇತ್ತ ಬಾಬಾ ಅವುಗಳ ಮುರಿಯಬೇಕು ।
ಹೇಗೆ ಹೇಗೆಂಬುದನು ಕೇಳಬೇಕು । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ॥ 76

ಗ್ರಾಮಪಂಚರು ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲು । ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಪಾಲಿಸುತಿದ್ದರು ನಿಜದಲಿ ।
ಭಂಗ ಬಂದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ನಿಯಮದಲಿ । ದಂಡತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು ॥ 77

ಬಾಬಾರಿಗಿಲ್ಲ ದಂಡದ ಭಯ । ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರಿರುವರು ನಿರ್ಭಯ ।
ಮನವಗೊಳಿಸಿ ಹರಿಚರಣದಿ ಲಯ । ಕಲಿಕಾಳನಿಗೂ ದುರ್ಜಯರವರು ॥ 78

ಒಮ್ಮೆ ಪರಸ್ಥಳದ ಚಕ್ಕಡಿಯೊಂದು । ಉರುವಲವನದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ।
ಅಗಸಿಯಲಿ ಬಂದು ನಿಂತದ ಕಂಡು । ಜನರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯುಂಟಾಯಿತು ॥ 79

ಉರುವಲದ ಕೊರತೆ ಇರುವದಲ್ಲಿ । ಇದರ ಅರಿವಿತ್ತು ಗ್ರಾಮಸ್ಥ ಜನರಲ್ಲಿ ।
ಆದರೂ ತಪ್ಪಾಗುವದು ನಿಯಮೋಲ್ಲಂಘನದಲಿ । ಅದರಿಂದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು ॥ 80

ಚಕ್ಕಡಿಯವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು । ಗಾಡಿಯ ತಿರುಗಿ ಕಳಿಸ ಹತ್ತಿದರು ।
ಈ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಿಯಲು ಬಾಬಾರು । ತಾವೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ॥ 81

ತಾವೇ ನಿಂತರು ಗಾಡಿಯ ಎದುರಿಗೆ । ಅದರಿಂದ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು ಚಕ್ಕಡಿಯವನಿಗೆ ।
ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಮಾತು ಒತ್ತಿ ಬದಿಗೆ । ಅಗಸಿಯಲಿ ಗಾಡಿಯ ತಂದನು ॥ 82

ಅಲ್ಲಿಂದ ತಂದದನು ಮಂಟಪದ್ವಾರದೆಡೆ । ಅದನು ಬರಿದು ಮಾಡಿಸಿ ಮಂಟಪದ ಒಳಗಡೆ ।
ಯಾರಿಂದಲೂ ಚಕಾರ ಶಬ್ದ ಹೊರಡದೆ । ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದರು ॥ 83

ಗ್ರೀಷ್ಮ ಶರದ ಇಲ್ಲವೆ ಹೇಮಂತದಲ್ಲಿ । ವರ್ಷಾ ಇಲ್ಲವೇ ವಸಂತ ಋತುವಿರಲಿ ।
ಎಂಟೂ ಪ್ರಹರಗಳು ಮಶೀದಿಯಲಿ । ಧುನಿ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು ಬಾಬಾರದು ॥ 84

ಬಾಬಾರ ನಿರ್ಧಾರ ವಿಚಿತ್ರವಿರುವದು । ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ।
ಬಾಬಾರ ಪವಿತ್ರ ಧುನಿಯದು । ದಿನರಾತ್ರಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಿರುತಿತ್ತು ॥ 85

ಕೇವಲ ಈ ಧುನಿಯ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ । ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರೆಗಳ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ ।
ಒಟ್ಟುತಿದ್ದರವ ಗೋಡೆಯತ್ತ । ಬಾಬಾ ಮಂಟಪದ ಎದುರಿನಲಿ ॥ 86

ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೆಯ ಸಮಯ । ಬಾಬಾ ತರಿಸುವರು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ।
ಅದರ ಮೇಲೆಯೂ ನೆರೆಹೊರೆಯ । ಕಣ್ಣೆಡದ ಜನರು ದುರ್ಲಭ ॥ 87

ಬಾಬಾ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಲು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಇರದು । ಕಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಲೆ ಉರಿಯದು ।
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಸುಳ್ಳೊಂದು ಸೊಟ್ಟೊಂದು । ಉರುವಲದಿ ಪಾಲು ಅಂಥವರಿಗೂ ॥ 88

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಜಾತಿಯೇ ಕೆಟ್ಟ ಬಲು । ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಸಭಾ ಮಂಟಪಕಿರಲಿಲ್ಲ ಬಾಗಿಲು ।
ಅದರಿಂದ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಲು । ಕಳ್ಳರು ಸುಳ್ಳರು ಎಲ್ಲರೊಂದೇ ॥ 89

ಬಾಬಾರು ಎಷ್ಟು ಪರೋಪಕಾರಿಗಳೆಂಬುದನು । ವರ್ಣಿಸಲಾದೀತೆಷ್ಟು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನು ।
ಹೊರಗೆ ನೋಡಲು ಉಗ್ರರಿದ್ದು । ಅಂತರಂಗದಿ ಅತಿ ಸೌಮ್ಯ ॥ 90

ಅವರ ಅಗಾಧ ಮಹಿಮಾನ । ವಾಣಿಯೇ ಆಗಿ ನಿರಭಿಮಾನ ।
ಮಾಡಿದರವರ ಚರಣಾಭಿವಂದನ । ಅಂದರೆ ಅವಗಾಹನೆಯಾದೀತು ॥ 91

ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸ್ಥಿರ ಚರಗಳನು । ಹೃದಯದಲುಳಿದಿರುವ ವಿಶ್ವಂಭರನು ।
ನಿರಂತರ ಮಾಡಿದರ ವಿಚಾರವನು । ಯಾರೊಡನೆಯೂ ವೈರವ ಮಾಡನು ॥ 92

ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಅವನೇ ತುಂಬಿದ್ದು । ಹತ್ತೂ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಹಿಂದು ಮುಂದು ।
ಯಾರ ಮೇಲೆ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯಾಗುವದು । ಅದರಿಂದವಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವದು ॥ 93

ತಾವು ವೈರಾಗ್ಯ ಪೂರ್ಣರಿರಲು । ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವರು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರೊಲು ।
ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಲು । ಲೋಕಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ॥ 94

ಎಂಥ ಲೀನತೆ ಆ ಮಹಾತ್ಮನದು । ಕೇಳಲದ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುವದು ।
ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಳತೆ ಕಂಡು ಬರುವದು । ಅವತಾರ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಅವರದು ॥ 95

ಅತುಲ ದೀನವತ್ಸಲತೆ ಒಳಗಿದ್ದು । ಲಘುವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಷ್ಟ ದೊಡ್ಡದು ।
ಪ್ರತ್ಯಂತರರಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು । ಸಾವಿರಾರು ಕತೆಗಳನು ॥ 96

ಉಂಪಾಸ ತಾಪಾಸಗಳು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲ । ಹಠಯೋಗದ ಕಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ ।
ರಸಾಸಕ್ತಿಯಲಿ ರುಚಿ ಇಲ್ಲ । ಅಲ್ಪಾಹಾರವ ಸೇವಿಸುವರು ॥ 97

ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ । ಒಣದೋ ಹಸಿಯದೋ ರೊಟ್ಟಿ ತರಲಾಗಿ ।
ಈ ಭಿಕ್ಷೆಯೇ ನಿತ್ಯದ ಮಧುಕರಿಯಾಗಿ । ನಾಲಿಗೆಯ ರುಚಿಗೆ ಒಳಗಾದರು ॥ 98

ರಸನೆಯನು ಮುದ್ದು ಮಾಡರು । ಮಿಷ್ಟಾನ್ನವನಿಚ್ಚಿಸಲು ।
ಸಿಹಿ ಸಪ್ಪೆ ಸಿಕ್ಕರೂ ಬಿಟ್ಟರೂ । ಅದನ್ನೇ ಸವಿ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣುವರು ॥ 99

ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಪ್ರಾಣಧರಿಸಿಕೊಂಡು । ಶರೀರ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ।
ಅದೇ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನವೆಂದು । ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರಭಿಮಾನರಾಗಿರುವರು ॥ 100

ಯಾರಿಗೆ ನಿಜಶಾಂತಿಯೇ ಭೂಷಣ । ಅವರಿಗೇತಕೆ ಮಾಳಾಮಂಡನ ।
ಬೇಕಿಲ್ಲ ಚಂದನ ವಿಭೂತಿಗಳ ಚರ್ಚನ । ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮರು ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ॥ 101

ಬೋಧಪ್ರದ ಮತ್ತು ಪಾವನ । ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಆಖ್ಯಾನ ।
ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಶ್ರವಣ । ಭವದ ಭಾವನೆ ಹಿಂಗೀತು ॥ 102

ಭಾವಾರ್ಥ ಕೇಳುಗ ಸಿಕ್ಕಾಗ । ಸಾಯಿಯವರ ಭಾಂಡಾರ ತೆರಯುವದಾಗ ।
ತಿಳಿಯದು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಕುತರ್ಕಿಗಳಿದ್ದಾಗ । ಮುಗ್ಧ ಭಾವಿಕರಿರಬೇಕು ॥ 103

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಥಾನುಸಂಧಾನ । ಕೇಳಲು ಶ್ರೋತೃಗಳಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರಮನ ।
ತರುವದು ಪ್ರೇಮದ ಸ್ಫುರಣ । ಆನಂದಭಾಷ್ಪಗಳು ನಯನಗಳಲ್ಲಿ ॥ 104

ಬಾಬಾರ ಚಾತುರ್ಯ ರೀತಿ ಎಂಥದು । ಅವರ ಯುಕ್ತಿ ಪ್ರಯುಕ್ತಿಗಳನೇನು ಹೇಳುವರು ।
ತಿಳಿಯಿರಿದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ಮರ್ಮವೆಂದು । ಕಾಲಕಾಲಕೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳು ॥ 105

ಈ ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರವೆಂಬ ಪಿಯೂಷಪಾನ । ಆದರದಿ ಮಾಡಲಿದರ ಶ್ರವಣ ।
ಗುರುಚರಣದಲಿಟ್ಟು ಮನ । ಕಥಾನುಸಂಧಾನವ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು ॥ 106

ಈ ಕಥೆಯೆಂಬುದು ಅಪೂರ್ವ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ । ಅವಸರಪಡಬಾರದು ಕೇಳುಗರು ಸೇವಿಸಲಿದನ ।
ಪದಾರ್ಥ ಪಧಾರ್ಥಗಳ ಹೊಸತನ । ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಸವಿಯಬೇಕು ॥ 107

ಸಾಕಿನ್ನು ಆ ಚಕ್ಕಡಿಯ ಕಥೆ । ಅದಕಿಂತ ವಿಲಕ್ಷಣ ಹೋತಿನ ವಾರ್ತೆ ।
ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸೀತು ಇದನು ಆಲಿಸುತೆ । ಗುರುಭಕ್ತರಿಗಿದು ಆನಂದ ॥ 108

ಒಮ್ಮೆ ಲೀಲೆ ನಡೆಯಿತೊಂದು । ಯಾರೋ ಹೋತನು ತಂದರೊಂದು ।
ಅದು ಆಸನ್ನ ಮರಣ ದುರ್ಬಲವಿದ್ದು । ಜನರೆಲ್ಲ ನೋಡಲು ನೆರೆದರು ॥ 109

ಅದಕಿರಲಿಲ್ಲ ಒಡೆಯನಿಲ್ಲವೇ ರಕ್ಷಕನಾರು । ಸಾಯಿಯೇ ಅವನ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಸಾಕಿದರು ।
ಮಶೀದಿಯಲಿ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತರು । ಆ ಹೀನ ದೀನ ಪಶುವಿಗೆ ॥ 110

ಆಗ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ । ಬಡೇಬಾಬಾ ಇದ್ದರು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾ ಎಂದರು ಕೊಡಬೇಕು ಅದನು ಬಲಿ । ಒಂದೇ ಪ್ರಹಾರದಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕದನು ॥ 111

ಏನು ಮಹತಿ ಆ ಬಡೇಬಾಬಾರದು । ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಾನ ಬಾಬಾರ ಬಲಕಿನದು ।
ಬಡೇಬಾಬಾರು ಸೇದಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸೇದುವದು । ಬಾಬಾ ಆ ಚಿಲೀಮಯನು ॥ 112

ಯಾವ ಬಡೇಬಾಬಾರ ಹೊರತು । ಬಾಬಾರ ಒಂದು ಎಲೆ ಕೂಡ ಅಲುಗಾಡದಾಗಿತ್ತು ।
ಮೊದಲು ಅವರು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ತುತ್ತು । ಬಾಬಾರ ಊಟ ನಡೆಯಬೇಕು ॥ 113

ಒಮ್ಮೆ ದೀವಳಿಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬ । ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬಡಿಸಿದೆ ತಟ್ಟೆಯ ತುಂಬ ।
ಜನ ಕುಳಿತು ಮಾಡಬೇಕಿನ್ನು ಆರಂಭ । ಎನುವಾಗ ಬಡೇಬಾಬಾ ಎದ್ದುಹೋದರು ಕೋಪದಿಂದ ॥ 114

ಪಂಕ್ತಿಯಲಿರದೆ ಬಡೇಬಾಬಾರು । ಬಾಬಾ ಅನ್ನ ಸೇವಿಸರು ।
ಯಾವಾಗ ಬಾಬಾರೇ ತಿನ್ನದಾದರು । ಉಳಿದವರು ಹೇಗೆ ಉಂಡಾರು ॥ 115

ಅದರಿಂದೆಲ್ಲರೂ ತಡೆದರು । ಬಡೇಬಾಬಾರ ಹುಡುಕಿ ತಂದರು ।
ಯಾವಾಗ ಅವರ ಪಂಕ್ತಿಯಲಿ ಕೂಡ್ರಿಸಿದರು । ಬಾಬಾ ಅನ್ನ ಸೇವಿಸಿದರು ॥ 116

ಇನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದ ಕಥೆಯನು । ಬಡೇಬಾಬಾರ ವಾರ್ತೆಯನು ।
ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಿನ್ನು । ದಯಮಾಡಿ ಅಡ್ಡಕಥೆಯಿದು ಎನದಿರಿ ॥ 117

ಬಡೇಬಾಬಾ ಬಾಬಾರ ಅತಿಥಿಗಳು । ಸಭಾಮಂಟಪದಲಿ ಊಟದ ಸಮಯದೊಳು ।
ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಅವರ ಕರೆ ಕೇಳಲು । ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವರು ಕೆಳಗೆ ॥ 118

ಇಕ್ಕೆಲದಲಿ ಎರಡು ಸಾಲು । ಬಾಬಾ ಕುಳಿತಿರುವರು ಮಧ್ಯದೊಳು ।
ಬಾಬಾರ ಎಡ ಮಗ್ಗಲಿನೊಳು । ಬಡೇಬಾಬಾರ ಸ್ಥಳ ಖಾಲಿ ಇತ್ತು ॥ 119

ನೈವೇದ್ಯವನೆಲ್ಲ ತಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬಡಿಸುವರು । ಆ ತಟ್ಟೆಗಳ ಸಾಲಾಗಿ ಇಡುವರು ।
ನಿಜಸ್ಥಾನದಲಿ ಕೂತವರು ಉಣುವವರು । ಊಟದ ಸಮಯವಾದಾಗ ॥ 120

ಆಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಪರಮಆದರದಿಂದ । ತಾವೇ ಕರೆಯುವರು ಎತ್ತರ ದನಿಯಿಂದ ।
'ಬಡೇ ಮಿಯಾ' ಎಂದಾಗ ತ್ವರಿತದಿಂದ । ಕೈ ಮುಗಿದು ಮೇಲೆ ಬರುವರು ॥ 121

ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಅನ್ನದ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು । ಮಾಡಿದವನಿಗಾದರವೇಕಿಷ್ಟು ।
ಅನ್ನನ್ನೇ ಅವಮಾನಿಸಿದನಿಂತು । ಅವನಿಗೇಕಿಷ್ಟು ಸನ್ಮಾನ ॥ 122

ಲೋಕಸಂಗ್ರಹದ ರೀತಿಯೇ ಇದಾದರೂ । ಬಾಬಾ ತಾವೇ ಅದನು ಆಚರಿಸಿ ತೋರಿಸುವರು ।
ಅತಿಥಿಯನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದಾದರೂ । ಅನ್ನ ಸೇವಿಸುವದು ಯುಕ್ತವೇ ॥ 123

ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಮರ್ಯಾದೆ ಇದು । ಬಾಬಾ ಉಲ್ಲಂಘಿಸರು ಅದನೆಂದೂ ।
ಆದರಿಂದ ಭಕ್ತರ ಆಪತ್ತು ಕಳೆಯುವದು । ತಾವೂ ಅದನು ಆಚರಿಸುವರು ॥ 124

ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು ಅತಿಥಿ ಪೂಜನದಿಂದ । ಅನಿಷ್ಟ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವದು ಅದರಿಂದ ।
ಅದನಾಚರಿಸದಿರೆ ಪ್ರತ್ಯವಾಯವದರಿಂದ । ಅದರಿಂದ ಶಿಷ್ಟರವರನು ಪೂಜಿಸುವರು ॥125

ಅತಿಥಿಯು ಅಶನವಿಹೀನನಾಗುಳಿಯಲು । ವಿನಾಶವಾಗುವವು ಪಶು ಪುತ್ರ ಧಾನ ಧನ್ಯಾದಿಗಳು ।
ಅತಿಥಿ ಉಪವಾಸ ಉಳಿಯಲು । ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಣವಿತ್ತಂತೆ ॥ 126

ಅವನಿಗೆ ದಿನಾಲು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು । ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯನೀಯುವರು ।
ನೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ದೂರ ಕಳಿಸಬರುವರು । ಬಾಬಾ ತಾವೇ ಸ್ವಥಃ ಹೋಗಿ ॥ 127

ಆ ಬಡೇಬಾಬಾರ ಮೇಲೆ ಬಂದುದ । ಆ ಕುರಿಗೆ ಬಂತು ಸರದಿ ಮೊದಲನೆಯದು ।
'ಹೇಗಿದನು ಸುಮ್ಮನೇ ಕಡಿಯುವದು' । ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಟ ಮಾತೇ ಕಾರಣ ॥ 128

ಮಾಧವರಾಯ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು । ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತರು ।
ಚೂರಿಯನು ತರು ಹೋಗು ಶ್ಯಾಮಾ ನೀನಾದರೂ । ಇನ್ನೀ ಕುರಿಯ ಕೊಯ್ಯುವಾ ॥ 129

ಮಾಧವರಾಯರು ಧೀರ ಭಕ್ತ । ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಬಾಯಿಯತ್ತ ।
ಹೋಗಿ ಚೂರಿಯನ್ನು ತರುತ । ಬಾಬಾರ ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟರು ॥ 130

ಚೂರಿಯನು ತಂದ । ಮಾಧವರಾಯ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ।
ಚೂರಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದುದ ಕಂಡ । ಬಾಬಾರ ಮನಸಿಗದು ಬರದಾಯಿತು ॥ 131

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ವಾರ್ತೆ ನಡೆದುದು । ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಾ ಬಾಯಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ।
ಚೂರಿಯ ತಿರುಗಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡು । ಬಿಟ್ಟಳು ಆ ಕುರಿಯ ದಯೆ ಬಂದು ॥ 132

ಆಮೇಲೆ ಮಾಧವರಾಯರು ಮತ್ತೆ । ಹೋದರು ಚೂರಿ ತರುವುದಕೆ ।
ವಾಡೆಯಲವರು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು ಅತ್ತೇ । ಈ ಹತ್ಯೆ ತನ್ನಿಂದಾಗದಿರಲೆಂದು ॥ 133

ಆಮೇಲೆ ಕಾಕಾರನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು । ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದು ।
ಹೋಗು ಚೂರಿಯ ತಾ ಕೊಯ್ಯಲೆಂದು । ಅದನೊಮ್ಮೆ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸು ಈ ಕಷ್ಟದಿಂದ ॥ 134

ಕಾಕಾ ಇದ್ದರು ಚೊಕ್ಕ ಚಿನ್ನ । ಬಾಬಾ ತಿಳಿದಿದ್ದರದನು ಪೂರ್ಣ ।
ಆದರೂ ಅದನು ಸುಡದ ವಿನಃ । ಜನರ ಕಣ್ಣು ತಣಿಯಲು ॥ 135

ಅದು ಚೊಕ್ಕ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದ । ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಜನ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅದ ।
ಮಾರ್ಗವದಕೆ ಒರೆ ಹಚ್ಚುವದ । ಬರಿ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಿಂದ ನಂಬರು ॥ 136

ವಜ್ರವು ತನ್ನ ವೈಭವವ ಪಡೆಯಲು । ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುವದು ಸುತ್ತಿಗೆಯ ಏಟುಗಳು ।
ಸುತ್ತಿಗೆಯ ಏಟು ಸಹಿಸದೆ ದೊರೆಯಲು । ದೈವತ್ವದ ಗೌರವ ಸುಲಭವಲ್ಲ ॥ 137

ಕಾಕಾ ಬಾಬಾರ ಕೊರಳ ತಾಯೀತು । ಆದರೂ ಜನರಿಗೆ ಹೇಗಿದು ತಿಳಿದೀತು ।
ದಾರದಿ ಕಟ್ಟಿ ವಜ್ರವನ್ನೇ ಆಯಿತು । ಪರೀಕ್ಷಕರು ಅಗ್ನಿಯಲಿ ಹಾಕುವರು ॥ 138

ಸಂತ ವಚನದಿ ತಾಳಲು ವಿಕಲ್ಪ । ಅಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವವು ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪ ।
ನಿಃಸತ್ವ ನಿಷ್ಫಲ ವಾಗ್ಜಲ್ಪ । ಪರಮಾರ್ಥವಿಷ್ಟೂ ಸಾಧಿಸದು ॥ 139

ವಂಧ್ಯವೆಂದರಿತು ಗುರುವಚನಾರ್ಥ । ಸಫಲ ಅಂಥವನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರಮಾರ್ಥ ।
ದೋಷಕುಟಿಲತೆಗಳನೇ ಕಾಣುವಂಥ । ಮನುಷ್ಯ ಅಧಃಪಾತ ಹೊಂದುವನು ॥ 140

ಗುರುಸೇವೆಯಲಿರುವ ತತ್ಪರ । ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯದೇ ಮಾಡುವ ಆದರ ।
ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟತೆಯ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರ । ಗುರುವಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವನವ ॥ 141

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಕಿಂಕರನವ । ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರವನೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ।
ನಿತ್ಯ ಗುರುವಚನವ ಪಾಲಿಸುವ । ಸಾರಾಸಾರಗಳ ನೋಡನು ॥ 142

ಚಿತ್ತವು ಸಾಯಿ ನಾಮ ಸ್ಮರಣದಲಿ । ದೃಷ್ಟಿಯು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಚರಣದಲಿ ।
ವೃತ್ತಿಯು ಸಾಯಿ ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣದಲಿ । ದೇಹವಿರುವದು ಸಾಯಿ ಕಾರಣಕೆ ॥ 143

ಆಜ್ಞಾಪನ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾಪಾಲನ । ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯ ಕಳೆಯಲು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ।
ಆ ವಿಲಂಬವೂ ಆಗದು ಸಹನ । ಈ ವಿಲಕ್ಷಣ ನಡತೆಯು ॥ 144

ದೀಕ್ಷಿತ ವಿಶುದ್ಧ ಸತ್ವಧೀರರು । ನಿಶ್ಚಯದ ಮಹಾಮೇರು ।
ಆ ವಿಚಾರವ ಮನಕೇತಾರರು । ಕುರಿಯ ಹೇಗೆ ಕೊಲುವೆನೆಂಬುದನ ॥ 145

ನಿರಪರಾಧ ಕುರಿ ಸಾಯುವದು । ಅದರಾತ್ಮವು ತಳತಳಿಸುವದು ।
ತನ್ನ ನಿರ್ಮಲ ಯಶಕಲುಷಿತವಾಗುವದು । ಮಹಾಪಾಪ ತಟ್ಟುವದು ॥ 146

ಈ ವಿಚಾರವೇ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ । ಅಜ್ಞಾಭಂಗವೊಂದೇ ಪಾಪ ಅಲ್ಲಿ ।
ತೊಡಗಿದವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ । ಅದಕಿಂತ ಪುಣ್ಯ ಬೇರೆಯದಿಲ್ಲ ॥ 147

ಯಾರಿಗೆ ಗುರು ಆಜ್ಞೆಯೇ ಪ್ರಮಾಣ । ಅವನಿಗಾಗುವದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಸ್ಫುರಣ ।
ಸಹಜ ಕೋಮಲವಾದ ಅಂತಃಕರಣ । ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಲೂ ಉದ್ಯುಕ್ತ ॥ 148

ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಸಾಠೆಯ ವಾಡೆಗೆ ಹೋದರು । ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶಸ್ತ್ರ ತಂದರು ।
ಕುರಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ॥ 149

ಶ್ರೀ ಗುರುವಾಜ್ಞೆಯ ಪರಿಪಾಲನ । ಅದೇ ವೀರಯ ಸ್ಫುರಣ ।
ಮಾಡಿದರು ಶಸ್ತ್ರದ ಆಲಂಬನ । ಅಂತಃಕರಣವ ದೃಢ ಮಾಡಿ ॥ 150

ಜನ್ಮ ನಿರ್ಮಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರದು । ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ ವ್ರತ ಅಹಿಂಸೆಯದು ।
ಅಂಥವನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದು । ಕೈ ಹೇಗೆ ಮೇಲಕೆದ್ದೀತು ॥ 151

ಗುರು ಆಜ್ಞೆಪಾಲನೆಯಲಿ ಗಟ್ಟಿಗ । ಮನವ ದೃಢಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡನಾಗ ।
ಆದರೂ ಎದೆಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ । ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೆವೆತು ಹೋಯಿತು ॥ 152

ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಗಳಿಂದ । ಶಬ್ದ ಪ್ರಹಾರವನೂ ಎಂದೂ ಮಾಡದ ।
ಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಹಾರವು ಅಂಥವನಿಂದ । ದುರ್ಘಟ ಕಾರ್ಯವೆಂದರಿದೇ ॥ 153

ಗುರುವಚನವ ಅವಮಾಸಿಸಿದವಗೆ । ಬೇರೆ ಗತಿಯೇ ಇರದು ಅಂಥವನಿಗೆ ।
ಬಾಧೆಯದು ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ । ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯ ಅವನಿಗೆ ॥ 154

ಗುರುವಾಜ್ಞೆಯ ಪರಿಪಾಲನ । ಅದೇ ಭೂಷಣಗಳಲಿ ಭೂಷಣ ।
ಸಚ್ಛಿಷ್ಯನ ಗುರುತೆಂಬರಿದನ । ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಹತ್ಪಾಪ ॥ 155

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ । ಕಳೆಯದೇ ಮಾಡಬೇಕು ಪಾಲನ ।
ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವವನು ದೈವ ಹೀನ । ಪೌರುಷವಿಲ್ಲದ ನರಪಶು ಅವ ॥ 156

ಅಲ್ಲಿ ಮುಹೂರ್ತವ ನೋಡಬಾರದು । ಶುಭಾ ಶುಭ ಇಲ್ಲವೇ ಈಗ ಆಮೇಲೆಂದು ।
ತತ್ಕಾಲ ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುವದು ಜಾಣತನದ್ದು । ದೀರ್ಘಸೂತ್ರಿಯವ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ॥157

ಆಮೇಲೆ ಕಚ್ಚೆಯನೇರಿಸಿ ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ । ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಲಿ ಶಸ್ತ್ರ ಹಿಡಿದ ।
ತೋಳುಗಳನೇರಿಸುತ ಬಂದ । ಕುರಿ ಇದ್ದೆಡೆಗವನು ॥ 158

ಆಶ್ಚರ್ಯಬಡುತಿದೆ ಗ್ರಾಮದ ಜನ । ನೋಡಿ ಈ ಅಲೌಕಿಕ ಕೃತ್ಯವನ ।
ಕಾಕಾರ ಮನದ ಮೃದುತನ । ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತೇನೆಂದು ॥ 159

ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾದ ಮುಸಲ್ಮಾನನು । ಆ ಒದ್ದಾಡುತಿರುವ ಕುರಿಯನು ।
ಕೊಲ್ಲಲು ಫಕೀರ ಬಾಬಾ ಮುಂದೆ ಬಾರನು । ಅಲ್ಲಿ ಕಾಕಾ ಮುಂದಾಗಿರುವನು ॥ 160

ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತ ಕಠೋರ । ಕುಸುಮಕ್ಕಿಂತ ಮೃದುತರ ।
ಎನುವರು ಇರುವರವರು ಲೋಕೋತ್ತರ । ಅವರ ಅಂತರವು ನಿಜದಲಿ ॥ 161

ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕತ್ತಿ । ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ।
ಕೊಂದೇ ಬಿಡಲಾ ಬಾಬಾ ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ । ಒಮ್ಮೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಇನ್ನು ॥ 162

ಆರ್ತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮಾಡುವ ಶಸ್ತ್ರಧಾರಣ । ಅದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಅಜಾಹನನ ।
ಆದರೆ ಗುರುಸೇವೆಗೇ ಮೀಸಲು ಈ ಜೀವನ । ಅದಕೆ ಜೀವಕೆ ಅನುಮಾನ ॥ 163

ಕೊಲ್ಲ ಹೋದ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ । ಹೃದಯ ತುಂಬಿತು ಕರುಣೆಯಿಂದ ।
ಕೈಮುಂದೆ ಸಾಗದ್ದರಿಂದ । ಚೂರಿ ಹಿಂದಾಗ ತೊಡಗಿತು ॥ 164

"ಹೂಂ ಹೊಡೆ ನೋಡುವೆಯೇನು" । ಕೇಳಿ ಈ ಕೊನೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನು ।
ಆವೇಶದಿಂದ ಹೊಡೆಯಬೇಕಿನ್ನು । ಎಂದು ಅರ್ಧವರ್ತುಲ ತಿರುಗಿದರು ॥ 165

ಚೂರಿ ಹಿಡಿದ ಕೈ ಮೇಲೆ ಹೋಯಿತು । ಕುರಿಯ ಕಾಲ ತುಂಬಿತು ।
ಆದರೆ ದೇವರಿಂದಲೇ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಡಬೇಕಾಯಿತು । ಆಗ ದೇವ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ॥ 166

ಇನ್ನಿವನದ ಕೊಂದೇ ಬಿಡುವನೆಂದು । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ಖಚಿತಗೊಂಡು ।
ಅಪಾಯ ಇನ್ನಿದರ ಅಂತ ನೋಡವದು । ಎಂದು ನುಡಿದರು ಇರಲಿ ಬಿಡು ॥ 167

ಹಾಂ ಹಾಂ ಕಾಕಾ ನಿಲ್ಲು ಸರಿದು । ಎಂಥ ನಿಷ್ಠುರತೆ ನಿನ್ನದಿದು ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವದು । ಮನಸಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಬೇಡವೇ ॥ 168

ಚೂರಿಯನೊಗೆದತ್ತ ಕೇಳಿ ಈ ಮಾತು । ಹಿರಿಕಿರಿಯರಿಗೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ।
ಕುರಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಸಿಕ್ಕಿತು । ಗುರುಭಕ್ತಿ ಶಿಖರಕ್ಕೇರಿತು ॥ 169

ಚೂರಿಯೊಗೆದು ಕಾಕಾ ನುಡಿಯುತ । ಅದ ಕೇಳಲೀಯರಿ ಗಮನವಿತ್ತ ।
ಬಾಬಾ ತಮ್ಮ ವಚನಾಮೃತ । ಅದೇ ನಮಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸನ ॥ 170

ಗುರುರ್ವಾಜ್ಞೆಯ ಪರಿಪಾಲನ । ಅದೇ ಶಿಷ್ಯನ ಶಿಷ್ಯತನ ।
ಅದೇ ನನಗೆ ನಿಜಭೂಷಣ । ಅವಜ್ಞೆಯೇ ದೂಷಣ ಸರ್ವಾರ್ಥದಲಿ ॥ 171

ನಾವರಿಯೆವು ಬೇರೆ ಧರ್ಮ । ನಮಗದರಲಿಲ್ಲ ನಾಚಿಕೆ ಶರಮ ।
ಗುರುವಚನ ಪಾಲನೆ ಇದೇ ಮರ್ಮ । ಇದೇ ನಮಗೆ ಆಗಮ ॥ 172

ಇದರಿಂದ ಸುಖವೋ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದು । ಆ ಪರಿಣಾಮದತ್ತಿಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿ ನಮ್ಮದು ।
ನಮ್ಮ ದೈವದಲ್ಲಿದ್ದಂತಾಗುವದು । ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೇ ಅದರ ಚಿಂತೆ ॥ 173

ಒಂದೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರವದು । ತಮ್ಮ ನಾಮವ ನಿತ್ಯ ನೆನೆಯುವದು ।
ಸ್ವರೂಪವ ನಯನದಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವದು । ಹಗಲಿರುಳು ತಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಲಿರುವದು ॥ 174

ಹಿಂಸೆ ಅಹಿಂಸೆಯ ನಾವರಿಯೆವು । ಸದ್ಗುರು ಚರಣವೇ ನಮಗೆ ತಾರಕವು ।
ಈ ಆಜ್ಞೆ ಏಕೆಂದು ಮನಕೆ ತಾರೆವು । ಪ್ರತಿಪಾಲನೆಯೊಂದೇ ಕರ್ತವ್ಯ ನಮಗೆ ॥175

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆ ಇರುವಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟ । ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಇಲ್ಲವೇ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ ।
ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡುವ ಶಿಷ್ಯನು ನಷ್ಟ । ಸೇವಾಭ್ರಷ್ಟನೆಂದೆನುವೆ ನಾ ॥ 176

ಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯ ಉಲ್ಲಂಘನ । ಅದೇ ಜೀವದ ಅಧಃಪತನ ।
ಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯ ಪರಿಪಾಲನ । ಮುಖ್ಯಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿದು ॥ 177

ಚಿತ್ತವು ಗುರುಪದದಲಿ ಸಾವಧಾನ । ಉಳಿಯಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಕಳಿಯಲಿ ಪ್ರಾಣ ।
ನಮಗೆ ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯೇ ಪ್ರಮಾಣ । ಪರಿಣಾಮ ನಿರ್ವಾಣ ಎಲ್ಲ ಅವಗೇ ಗೊತ್ತು ॥ 178

ನಾವು ತಿಳಿಯೆವು ಅರ್ಥಾನರ್ಥ। ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಪರಾರ್ಥ ।
ಎಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದು ಗುರು ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ । ಅದೇ ಪರಮಾರ್ಥ ನಮ್ಮದು ॥179

ಗುರುವಚನದ ಮುಂದು । ವಿಧಿನಿಷೇಧವೆಂಬದಿರದು ।
ಗುರುನಿಯೋಗ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯದತ್ತ ಮನವಿರುವದು । ಶಿಷ್ಯನ ಚಿಂತೆ ಗುರುವಿಗೆ ॥ 180

ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯ ದಾಸರು ನಾವು । ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯವ ಮನಕೆ ತಾರೆವು ।
ಸಮಯ ಒದಗಿದರೆ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುವೆವು । ಗುರುವಚನವ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವೆವಾದರೂ ॥ 181

ಯಾವ ಸ್ವಭಾವವು ದಯಾಭೂತ । ಅದೇ ಮನವಾಗುವದು ಪಾಷಾಣವತ ।
ಮ್ಲೇಂಛರೂ ಮಾಡಲು ಹಿಂದೆಗೆಯುತ । ಬ್ರಾಹ್ಮಣನದ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದ ॥ 182

ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಿದು ಕಠಿಣವೆನಿಸಬಹುದು । ಸದ್ಗುರುಗೃಹದ ಮಾಯೇಯೇ ಹಾಗಿರುವದು ।
ಒಮ್ಮೆ ಸದ್ಗುರು ವಚನಾರೂಢರಾಗುವದು । ಕೂಡಲೇ ಈ ಗೂಢ ಬಿಚ್ಚುವದು ॥183

ಅವನ ಶೆರಗನೊಮ್ಮೆ ಹಿಡಿಯುವದು । ಚರಣದಲಿ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವದು ।
ಆಮೇಲೇನೂ ಕಷ್ಟವಿರದು । ಶಿಷ್ಯನ ಚಿಂತೆಯೆಲ್ಲ ಗುರು ವಹಿಸುವ ॥ 184

ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಚರಣಕೆ । ಆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ।
ಮುಟ್ಟಿಸುವದನವನನು ಪರತೀರಕೆ । ಕೇವಲ ಅವನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ॥ 185

ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ ಶಿಷ್ಯರಿರುವರು । ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ ಅಧಮ ವರ್ಗದವರು ।
ಹೇಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಕಾರದವರು । ಅದ ಸಂಕಲಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ॥ 186

ಹೇಳದೆ ಮನದಲಿದ್ದದ ತಿಳಕೊಳ್ಳುವದು । ತಿಳದ ಕೂಡಲೇ ಸೇವೆಗೆ ತೊಡಗುವದು ।
ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡಲೆಂದು ದಾರಿಕಾಯದಿರುವದು । ಇದು 'ಉತ್ತಮ ಶಿಷ್ಯ'ನ ಲಕ್ಷಣ ॥ 187

ಗುರುವು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತೊಡನೆ ಮನ್ನಿಸುವದು । ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೇ ಅದನು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವದು ।
ಯಾವ ಕಾರಣಕೂ ವಿಲಂಬಮಾಡದಿರುವದು । 'ಮಧ್ಯಮ ಶಿಷ್ಯ'ನ ಸ್ವಭಾವ ॥ 188

ಗುರು ಆಜ್ಞೆ ಈಯುತಿರುವದು । ಮಾಡುವೆ ಮಾಡುವೆ ಎನುತಲೇ ಇರುವದು ।
ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವದು । 'ಅಧಮ' ಶಿಷ್ಯನೆಂದರಿಯಬೇಕು ॥ 189

ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲ ಮನದಲಿ । ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಿವೇಕವಿರದಲ್ಲಿ ।
ಅಂಥವರಿಗೆ ಗುರುಕೃಪೆ ಎಲ್ಲಿ । ಜನ್ಮವನ್ನೇ ಕಳೆದರೂ ॥ 190

ಆದರೂ ಗುರುಪದದಲಿರಲು ನಿರಂತರ । ಅವನಿಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸುವ ಈಶ್ವರ ।
ನಿಶ್ಚಲ ನಿಷ್ಕಾಮ ಮಾಡುವ ಸತ್ವರ । ಆ ಪರಾತ್ಪರ ಬಂಧುವು ॥ 191

ಇರಬೇಕು ನಿರ್ಮಲ ಶ್ರದ್ಧಾಬಲ । ಮತ್ತೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಲವೂ ಪ್ರಬಲ ।
ಜೊತೆಗೆ ನಿಧಾನತೆಯೂ ನಿಶ್ಚಲ । ಅಂಥವರ ಪರಮಾರ್ಥ ಸಬಲವಾಗಿರುವದು ॥ 192

ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣನಿರೋಧ । ಅಪಾನೋದಾನಗಳ ಶೋಧ ।
ಹಠಯೋಗ ಸಮಾಧಿ ಇಲ್ಲವೇ ಉದ್ಬೋಧ । ದುರ್ಬೋಧ ಸಾಧನಗಳವು ನಮಗೆ ।।193

ಶಿಷ್ಯನ ಭೂಮಿಕೆ ಸಿದ್ಧವಿದ್ದಾಗ್ಯೆ । ತಡವಿಲ್ಲ ಸದ್ಗುರು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ।
ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಗ್ರಹ ತತ್ಪರರಾಗೇ । ಒಂಟಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವರು ।। 194

ಸಗುಣ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪ್ರತೀತಿಯನು । ಭಕ್ತಮಾತ್ರನೇ ಅನುಭವಿಸುವನು ।
ಪಡೆವರು ಭಾವಿಕರು ಭಕ್ತಿಯನು । ದೊರೆವದು ಪಾಖಂಡ ಯುಕ್ತಿ ಇತರರಿಗೆ ।। 195

ಆಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಕಾಕಾಗೆಂದರು । ಈ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಟಮರೇಲು ಹಿಡಿದಿರು ।
ಇನ್ನು ನಾನೇ 'ಹಲಾಲ' ಮಾಡುವೆ ನೋಡುತಿರು । ಇದಕೆ ಸದ್ಗತಿಯ ಕೊಡುವೆನು ।।196

ಮೊದಲೇ ಈ ಕುರಿ ಮರಣೋನ್ಮುಖವಾಗಿರುವದು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿರ ತಕ್ಯಾ ಇರುವದು ।
ಫಕೀರ ಬಾಬಾಗೆ ವಿಚಾರವೊಂದು । ಸಮಯಸೂಚಕವಾಗಿ ನೆನಪಾಯಿತು ।। 197

ಬಾಬಾರ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿಕೊಂಡು । ಹೋತನು ತಕೇದ ಮೇಲೆ ಕೊಲ್ಲಲೆಂದು ।
ಅದಕಾಗಿ ಅದನು ಸ್ಥಲಾಂತರಿಸಲೆಂದು । ಎತ್ತಿದಾಗ ಆ ಹೋತು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿತು ।। 198

ಹೋತಂತೂ ಸಾಯುವದಿತ್ತು । ಇದು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಹೋಗಿತ್ತು ।
ಆದರೂ ಯೋಗ್ಯ ಸಮಯವ ನೋಡಿ ಇಂತು । ಬಾಬಾ ಆಟ ಆಡಿದರು ।। 199

ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣು ಹೋದ । ಅವ ಸದ್ಗುರು ರೂಪನೇ ಆದ ।
ಸಿಂಧು ಸ್ನಾನಕೆ ಹೋದ ಉಪ್ಪಿನಗೊಂಬೆಯೊಂದ । ಅದರಿಂದ ಅದು ತಿರುಗಿ ಬಂದೀತೇ ।।200

ಜೀವನು ಜಗದ ಭೋಕ್ತಾರನು । ಈಶ್ವರನು ಜಗದ್ಭೋಗ ಪ್ರದಾತನು ।
ಆದರೂ ಸದ್ಗುರುವು ಮೋಕ್ಷದಾತನು । ನಿಜಾತ್ಮೈಕ್ಯ ನಿಧಾನವದು ।। 201

ಸದ್ಗುರು ಈಯುವನು ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ । ಬಳಿಕ ಅದರಿಂದ ಈ ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿ ।
ಕಾಣುವದು ಒಮ್ಮೆಯೇ ಆ ದೃಷ್ಟಿ । ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಾಗಲು ।। 202

ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿ ಚರಣಕೆ ಶರಣ । ಅದಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿಹಗಳಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ।
ಮನದಲೆನ್ನುವ ಸಾವಧಾನ । ಬಾಬಾ ನಿರಭಿಮಾನನೆನ್ನನಿಡಿರಿ ।। 203

ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲಿ । ಹಾಸ್ಯ ವಿನೋದಗಳ ರಸದೂಟದಲ್ಲಿ ।
ಅದರ ಕೌತುಕವನ್ನು ಕೇಳಿ । ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತಿದ್ದರೆಂದು ।। 204

ನೋಡಲು ವಿನೋದ ಮನರಂಜನೆಯೆನಿಸುವದು । ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೋಧದಾಯಕ ಇರುವದು ।
ಭಾವಿಕ ಭಕ್ತನು ಅಭ್ಯಸಿಸಲಿದ । ಪರಮ ಸುಖವನು ಪಡೆಯುವನು ।। 205

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಗುರುಭಕ್ತ ಲೀಲಾ ದರ್ಶನಂ ಇತಿ
ನಾಮತ್ರಯೋವಿಂಶತಿತಿಮೋದ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥